Şirk Koşan Kimseye "Lâ İlâhe İllallah" Demesinin Faydası Yoktur

Allâme Şeyh Abdullah Ebâ Butayn rahimehullah'a soruldu:
Soru: Lâ ilâhe illallah'ın ma'nâsı nedir? Onu söylediği hâlde Allah'ın yanı sıra ibâdet edilenleri reddetmeyenin hükmü nedir? Onu söylediği hâlde bir peygambere veya bir velîye yalvarıp dua edene bu kelimenin faydası olur mu? Yoksa bu kelimeyi söylemesine rağmen o, kanı ve malı mubâh birisi midir?
Cevap: Lügat ehlinin tümüne, tefsîr âlimlerine ve fakîhlerin tamamına göre lâ ilâhe illallah'ın anlamı şudur: Onlar, ilâh kelimesini ma'bûd ile; teelluhü de taabbud ile tefsîr etmişlerdir. İbâdete gelince âlimlerden bazıları onu şöyle tanımlamışlardır: "İbâdet, süre gelen bir örf ve aklî bir gereklilik yokken şer'an emredilen şeydir." İbâdetin tefsîrinde Selef'ten me'sûr olan rivâyet onun itaat olduğudur. Buna, vâcib ve mendûb türünde emrolunanın yapılması, harâm ve mekrûh türünde sakındırılanın ve nehyolunanın terk edilmesi dâhildir.
Her kim dua, secde, kurban kesme, adak adama ve buna benzer ibâdet çeşitlerinden herhangi birini Allah'tan başkasına yöneltirse o müşriktir. Lâ ilâhe illallah, O'ndan başka ibâdet edilenlerin reddedilmesini içerir. Çünkü lâ ilâhe illallah'ın anlamı, ibâdeti bir ve tek olarak Allah hakkında isbât etmek ve O'ndan başka her ma'bûddan berî ve uzak olmaktır. O'ndan başka ibâdet olunanları reddetmenin anlamı işte budur. Çünkü O'ndan başka ibâdet olunanların reddi, onlardan uzaklaşmak, bâtıl olduklarına i'tikâd etmektir. Yüce Allah'ın şu buyruğunda geçen, tâğûta küfretmenin anlamı da budur. Buyurur ki: "Her kim tâğûta küfreder, Allah'a îmân ederse, artık o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır." [Bakara: 256]
Tâğût: Allah'tan başka her ma'bûdun adıdır. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurur: "Muhakkak ki biz her ümmetin içinde: 'Allah'a ibâdet edin, tâğûttan kaçının' desinler diye bir rasûl gönderdik." [Nahl: 36] Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in şu sahîh hadîsteki sözleri de böyledir: "Her kim lâ ilâhe illallah der ve Allah'tan başka ibâdet edilenleri reddederse, malı ve kanı dokunulmaz olur, hesâbı Allah'a kalır." Bu hadîs-i şerîfteki: "Allah'tan başka ibâdet edilenleri reddederse" buyruğu hakkında zâhir olan, onun ziyâde bir îzâh olduğudur. Çünkü lâ ilâhe illallah zaten Allah'tan başka her ibâdet edileni reddetmeyi içermektedir.
Her kim lâ ilâhe illallah der ve bununla birlikte ölülere ve gâipte olanlara yalvarıp dua etmek, ihtiyaçların karşılanmasını ve sıkıntıların giderilmesini onlardan istemek, adak ve kurbanlarla onlara yaklaşmaya çalışmak gibi büyük şirk türünde ameller işlerse kabûl etse de etmese de müşriktir. "Muhakkak ki Allah, kendisine şirk koşulmasını mağfiret etmez." [Nisâ, 48] "Kim Allah'a şirk koşarsa Allah cenneti ona harâm kılmıştır, varacağı yer cehennemdir." [Mâide, 72] Bunları şirk olmasının yanı sıra, işleyen de kâfirdir.
Ancak Şeyh'in[1] de dediği gibi, Rasûl sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdikleri kendisine açıklanmadıkça 'filân kâfirdir.' denilmez. Eğer açıklamadan sonra [küfür ve şirk fiilinde] ısrar ederse küfrüne hükmedilir, kanı ve malı helâl olur. Yüce Allah şöyle buyurur: "Fitne' yani şirk 'kalmayıncaya ve dîn tamamıyla Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın." [Enfâl, 39] Eğer bir beldede Allah'ın yanı

sıra ibâdet edilen bir vesen/put varsa, bu vesenden/puttan dolayı yani onu izâle etmek ve yıkmak için şirkin terki ve dînin tümüyle Allah'ın olması için onlarla savaşılır.
Duâ, dîndir. Allah onu dîn olarak isimlendirmiştir. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Gemiye bindiklerinde dîni' yani, duâyı 'O'na hâlis kılıp yalnız Allah'a duâ ederler." [Ankebût, 65] Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurmuştur: "Hiçbir ortağı olmaksızın bir tek Allah'a ibâdet edilinceye kadar kıyâmetin öncesinde kılıçla gönderildim." Buna göre kişi ne zaman ibâdeti Allah'tan başkasına yöneltirse onun hakkı çekilmiş kılıçtır.
Allah en iyi bilendir.
[Dureru's-Seniyye (2/312)]